

SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK EKSENİNDE

ULUSLARARASI TİCARET VE LOJİSTİK BÖLÜMÜ

MÜFREDATI ÖĞRENCİ ÇALIŞTAYI

ÜNİDES PROJESİ

ÇALIŞTAY SONUÇ BİLDİRGESİ

Sürdürülebilirlik Ekseninde Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü Müfredatı Öğrenci Çalıştayı

UNİDES Projesi Çalıştay Sonuç Bildirgesi

ÇALIŞTAY DÜZENLEME KURULU

Başkan: Zümre ÜNLÜ

Kurul Üyeleri: Mehmet Arda HATİPOĞLU

Kazım ÇETİNKAYA

Gülhan KÖMÜRCÜ

Beyza KARAASLAN

Gülsüm BOZOĞLAN

Alihan BOZKURT

Alper MARAKLI

İrem Nur AKYILDIZ

ÇALIŞTAY ALANLARI

Çalıştay kapsamında belirlenen beş alanda çalışma yapılmıştır. Her masada 1 raportör ve en az 3 öğrenci yer almıştır. Çalıştayda Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümde aktif öğrenci olan 21 öğrenci bulunmaktadır.

ÇALIŞTAY MASA KONU BAŞLIKLARI

1. Uluslararası Ticaret ve Lojistik Eğitiminde Mevcut Ders Yapısının Değerlendirilmesi ve Gelecek Odaklı Müfredat Tasarımı
2. Uygulamalı Eğitim, Staj ve Sektörle Entegrasyon
3. Dijitalleşme, Yabancı Dil ve Mesleki Yetkinlikler
4. Öğretim Yöntemleri, Ölçme-Değerlendirme ve Ders İşleyişi
5. Uluslararası Ticaret ve Lojistik Eğitiminde Akreditasyon, Uluslararasılaşma ve Öğrenci Hareketliliği

ÇALIŞTAYIN AMACI

Bu çalıştayın temel amacı, Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü müfredatını sürdürülebilirlik, dijitalleşme ve sektör beklentileri doğrultusunda değerlendirmek; öğrencilerin görüş ve önerileri doğrultusunda geleceğe yönelik eğitim ihtiyaçlarını belirlemektir. Ayrıca uygulamalı eğitim, sektör entegrasyonu, yabancı dil yeterliliği, dijital yetkinlikler ve uluslararasılaşma konularında mevcut durumun analiz edilmesi ve bölümün eğitim kalitesini artırmaya yönelik önerilerin geliştirilmesi amaçlanmıştır.

ÇALIŞTAY MASA RAPORLARI

1. Masa: Uluslararası Ticaret ve Lojistik Eğitiminde Mevcut Ders Yapısının Değerlendirilmesi ve Gelecek Odaklı Müfredat Tasarımı

Katılımcılar	Rapor Düzenleyen
Suzan KAYA Cennet ŞENOCAK Alihan BOZKURT Şule Nur GÖK	Leyla İlayda AKSU

Çalıştayın bu oturumunda aşağıda yer alan alt başlıklarda sorulara sorularak, görüşler açıklanmış ve öneriler geliştirilmiştir.

1. Mevcut ders içerikleri, sektörün güncel ihtiyaçlarını ne ölçüde karşılamaktadır? Eksik görülen alanlar nelerdir?
2. Geleceğin lojistik ve ticaret dünyasında hangi yeni derslerin müfredata eklenmesi gerektiğini düşünüyorsunuz? (örneğin: yeşil lojistik, veri analitiği, blokzincir)
3. Teorik ve uygulamalı ders dengesi sizce yeterli mi? Daha etkin bir denge nasıl kurulabilir?
4. Müfredatın sürdürülebilirlik odaklı hale getirilmesi için hangi içerik veya dersler zorunlu hale getirilmelidir?

Mevcut ders içerikleri, sektörün güncel ihtiyaçlarını ne ölçüde karşılamaktadır? Eksik görülen alanlar nelerdir?

Mevcut ders içerikleri, sektörün güncel ihtiyaçlarının ne ölçüde karşıladığı ve eksik görülen alanları konu alındığı 1. Masada tespit edilen ihtiyaçlar ve eksikler şu şekildedir.

Mevcut müfredatın gümrük işlemleri, dış ticaret süreçleri, mevzuat bilgisi ve taşımacılık türleri gibi temel operasyonel alanlarda yeterli bir altyapı sağladığını ifade etmişlerdir. Bununla birlikte, lojistik sektörünün hızlı dijital dönüşüm sürecine paralel olarak mevcut ders yapısının güncel sektör beklentilerini tam anlamıyla karşılayamadığını vurgulamışlardır. Ayrıca, sektörün veri odaklı ve teknoloji temelli yapıya yöneldiğini, buna karşın mevcut ders içeriklerinde dijital lojistik uygulamaları, e-ticaret lojistiği, kağıtsız lojistik süreçleri, veri işleme, rota ve stok optimizasyonu gibi alanların yeterince yer almadığını ifade etmişlerdir. Bunun yanı sıra güncel yazılımların kullanımına yönelik uygulamalı eğitimlerin ve simülasyon araçlarının sınırlı olması nedeniyle mezunların gerçek sektör dinamiklerine uyum süreçlerinin yavaşlayabileceği değerlendirilmiştir.

Geleceğin lojistik ve ticaret dünyasında hangi yeni derslerin müfredata eklenmesi gerektiğini düşünüyorsunuz?

Mevcut eğitim yapısının yalnızca teorik bilgi aktarımına odaklanmaması, aynı zamanda öğrencilerin doğrudan sektörel yetkinlik kazanmasını sağlayacak uygulamalı içeriklerle desteklenmesi gerektiğini vurgulamıştır. Bu kapsamda veri okuryazarlığı, otomasyon sistemleri ve kriz yönetimi becerilerinin geleceğin mesleki yeterlilikleri arasında yer alacağını ifade etmişlerdir. Özellikle veri analitiği ve tahminleme derslerinin önemine dikkat çekilmiş; büyük

veri kullanımına dayalı talep tahmini, rota planlaması, stok optimizasyonu ve veri işleme becerilerinin müfredatta yer alması gerektiğini belirtmişlerdir. Bunun yanı sıra blokzincir teknolojileri ve akıllı sözleşmelerin dış ticaret süreçlerinde güvenliği artırma ve evrak süreçlerini azaltma potansiyeli nedeniyle eğitim programlarına dahil edilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Ayrıca, yeşil lojistik, e-ticaret lojistiği, tersine lojistik, yapay zekâ uygulamaları ve akıllı lojistik sistemleri gibi alanların gelecekte daha fazla önem kazanacağını belirtmişlerdir. Otonom araç teknolojileri, robotik depo sistemleri ve yapay zekâ destekli karar mekanizmalarının lojistik sektöründe yaygınlaşacağı öngörülmüş; bu nedenle teknoloji entegrasyonunu destekleyen derslerin müfredatta eklenmesini önermişlerdir.

Teorik ve uygulamalı ders dengesi sizce yeterli mi? Daha etkin bir denge nasıl kurulabilir?

Teorik ve uygulamalı dersler arasındaki mevcut dengenin yeterli olmadığı ve eğitim sürecinde teorik bilginin daha baskın olduğunu söylemişlerdir. Özellikle operasyonel yapısı güçlü bir sektör olan uluslararası ticaret ve lojistik alanında yalnızca teorik bilgi aktarımının yeterli olmadığını, öğrencilerin mezuniyet öncesinde gerçek iş süreçleriyle doğrudan temas kurması gerektiğini vurgulamıştır. Katılımcılar, daha etkin bir teori–uygulama dengesi kurulabilmesi için gerçek hayat problemlerine dayalı vaka analizlerinin ders süreçlerine daha fazla entegre edilmesini önermişlerdir. Ayrıca, proje temelli öğrenme yaklaşımlarının yaygınlaştırılması, uygulamalı derslerin zorunlu hale getirilmesi ve sektör odaklı senaryolarla desteklenen eğitim modellerinin geliştirilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Özellikle, son sınıf eğitim süreçlerinde sektörle entegrasyonun güçlendirilmesi gerektiğini ifade etmiş; iş başında eğitim, uzun dönem staj uygulamaları ve firma destekli eğitim modellerinin müfredatta daha fazla yer almasını önermişlerdir. Bunun yanı sıra SAP ve benzeri sektörel yazılımların kullanımına yönelik uygulamalı eğitimlerin artırılması, simülasyon laboratuvarları oluşturulması ve müfredatın belirli bir bölümünün yazılım destekli uygulamalara ayrılması gerektiğini dile getirmişlerdir.

Müfredatın sürdürülebilirlik odaklı hale getirilmesi için hangi içerik veya dersler zorunlu hale getirilmelidir?

Sürdürülebilirlik kavramının yalnızca seçmeli veya belirli derslerle sınırlandırılmaması, müfredatın bütününe entegre edilen temel bir yaklaşım olarak ele alınması gerektiğini vurgulamışlardır. Sürdürülebilirliğin günümüzde bir tercih olmaktan çıkarak uluslararası düzenlemeler ve sektörel dönüşümler doğrultusunda zorunlu bir gereklilik hâline geldiğini ifade etmişlerdir. Özellikle Avrupa Yeşil Mutabakatı çerçevesinde ortaya çıkan yeni yükümlülüklerin, uluslararası ticaret ve lojistik eğitiminde daha fazla dikkate alınması gerektiği belirtmişlerdir. Müfredatta zorunlu olarak yer verilmesi gereken ders ve içerikler arasında yeşil lojistik, karbon ayak izi yönetimi, yeşil tedarik zinciri yönetimi, tersine lojistik ve döngüsel ekonomi konularını ön plana çıkarılmasını ifade etmişlerdir. Taşımacılık faaliyetlerinin çevresel etkilerinin ölçülmesi, emisyon hesaplama yöntemleri, düşük karbonlu taşımacılık stratejileri ve sürdürülebilir lojistik uygulamalarının öğrencilerin temel yetkinlikleri arasında yer alması gerektiğini ifade etmişlerdir. Bunun yanında ürünlerin yeniden kullanımını, geri dönüşüm süreçlerini ve atık yönetimini kapsayan döngüsel ekonomi yaklaşımının eğitim süreçlerine dahil edilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Blokzincir teknolojilerinin sürdürülebilirlik süreçleriyle birlikte değerlendirilmesi gerektiğini ifade etmiş; bu teknolojilerin tedarik zincirinde şeffaflık, izlenebilirlik ve operasyonel sürdürülebilirliği artıracak araçlar olarak müfredatta dahil edilmesini önermişlerdir.

2. Masa: Uygulamalı Eğitim, Staj ve Sektörle Entegrasyon

Katılımcılar	Rapor Düzenleyen
Zeynep BOZKURT Nisa Kübra ULUKÖK Beyzanur ŞERBETÇİ	Eda TORUN

Çalıştığınız bu oturumunda aşağıda yer alan alt başlıklarda sorulara sorularak, görüşler açıklanmış ve öneriler geliştirilmiştir.

1. Mevcut staj uygulamaları öğrencilerin mesleki gelişimine ne kadar katkı sağlamaktadır? Hangi yönleri geliştirilebilir?
2. Üniversite-sektör iş birlikleri sizce yeterli mi? Daha güçlü bir entegrasyon için neler yapılabilir?
3. Uygulamalı derslerin (simülasyon, saha çalışması, proje bazlı öğrenme vb.) artırılması eğitim kalitesini nasıl etkiler?
4. Öğrencilerin mezun olmadan önce sektöre hazır hale gelmesi için nasıl bir uygulama modeli önerirsiniz?

Mevcut staj uygulamaları öğrencilerin mesleki gelişimine ne kadar katkı sağlamaktadır? Hangi yönleri geliştirilebilir?

Mevcut staj uygulamalarının mesleki gelişime önemli katkılar sağladığını ifade etmişlerdir. Staj süreçlerinin öğrencilerin iş ortamını tanımalarına, teorik bilgilerini uygulamaya aktarmalarına ve sektörel deneyim kazanmalarına olanak sağladığını belirtmişlerdir. Ayrıca stajların öğrencilerin mesleki bilgi ve becerilerini geliştirmelerine, iş disiplini ve kurum kültürünü tanımalarına, farklı çalışma süreçlerini deneyimlemelerine ve profesyonel iletişim ağları oluşturmalarına katkı sunduğunu belirtmişlerdir. Öğrenciler, teorik öğrenmenin sahaya aktarılmasının mesleki yeterliliklerin gelişiminde önemli bir rol oynadığını vurgulamışlardır. Bununla birlikte katılımcılar, mevcut staj uygulamalarında bazı yapısal eksikliklerin bulunduğunu söylemişlerdir. Özellikle bazı staj süreçlerinin yalnızca zorunlu bir prosedür olarak görülmesi, öğrencilerin aktif görevler üstlenememesi ve staj süreçlerinin yeterince denetlenmemesi uygulamaların etkinliğini azaltan temel unsurlar arasında değerlendirmişlerdir. Staj süreçlerinin daha verimli hale getirilmesine yönelik olarak öğrenciler süreç içerisinde aktif sorumluluklar verilmesi yönünde öneri sunmuşlardır. Ayrıca kısa süreli staj modelleri yerine uzun dönemli iş başında eğitim (co-op) uygulamalarının yaygınlaştırılması gerektiği ifade etmişlerdir. Staj sonunda hazırlanan rapor ve sunum süreçlerinin daha işlevsel hale getirilmesi ve öğrenme çıktılarının değerlendirilmesine yönelik mekanizmaların güçlendirilmesi önerilen diğer geliştirme alanları arasında yer almıştır.

Üniversite-sektör iş birlikleri sizce yeterli mi? Daha güçlü bir entegrasyon için neler yapılabilir?

Üniversite-sektör iş birliklerinin belirli düzeyde mevcut olduğu, ancak sektör beklentilerini karşılayacak ölçüde güçlü ve sürdürülebilir bir yapıya henüz ulaşmadığı değerlendirilmiştir. Mevcut iş birliklerinin çoğunlukla staj olanakları, kariyer günleri, seminerler ve konferans etkinlikleriyle sınırlı kaldığını ifade etmişlerdir. Bu faaliyetlerin öğrencilerin sektörü

tanınmasına katkı sunduğu belirtilmekle birlikte, uygulama ve deneyim odaklı entegrasyon açısından yetersiz kaldığını vurgulamışlardır. Katılımcılar, üniversite–sektör entegrasyonunun güçlendirilmesi için sektör temsilcilerinin eğitim süreçlerine daha aktif biçimde dahil edilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Bu kapsamda müfredatın sektör paydaşlarının görüşleri doğrultusunda güncellenmesi, ders içeriklerinin sektör ihtiyaçlarıyla uyumlu hale getirilmesi ve sektör profesyonellerinin ders süreçlerine katkı sağlamasını önermişlerdir. Özellikle alanında deneyimli firma yöneticileri ve sektör uzmanlarının öğrencilerle düzenli olarak bir araya gelmesinin mesleki farkındalık ve deneyim aktarımı açısından önemli olduğunu belirtmişlerdir. Ayrıca, üniversite–sanayi iş birlikleri kapsamında ortak araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin artırılması gerektiğini vurgulamışlardır. Üniversite bünyesinde uygulama laboratuvarları, sektör temelli öğrenme ortamları ve “yaşayan proje” modellerinin oluşturulması önerilmiş; öğrencilerin gerçek sektör problemleri üzerinde çalışabilecekleri proje temelli uygulamaların yaygınlaştırılmasını önermişlerdir.

Uygulamalı derslerin (simülasyon, saha çalışması, proje bazlı öğrenme vb.) artırılması eğitim kalitesini nasıl etkiler?

Uygulamalı derslerin artırılmasının eğitim kalitesine önemli düzeyde olumlu katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir. Uygulamalı öğrenme yöntemlerinin teorik bilgilerin daha kalıcı hale gelmesini sağladığını ve öğrencilerin edindikleri bilgileri gerçek yaşam koşullarına daha kolay aktarabildiğini vurgulamışlardır. Yapararak öğrenme yaklaşımının öğrencilerin öğrenme sürecine aktif katılımını artırdığı ve teorik bilginin saha uygulamalarıyla desteklenmesini kolaylaştırdığını belirtmişlerdir. Öğrenciler, simülasyon uygulamaları, saha çalışmaları ve proje tabanlı öğrenme yöntemlerinin gerçek sektör koşullarına benzer deneyimler sunarak mesleki gelişimi desteklediğini vurgulamışlardır. Özellikle simülasyon ortamlarının öğrencilerin gerçek iş süreçlerini deneyimlemelerine, hata yaparak öğrenmelerine ve karşılaşılabilecekleri problemlere yönelik çözüm geliştirme becerilerini artırmalarına katkı sağlayacağı ifade edilmiştir. Bu durumun öğrencilerin mesleki süreçlerde karşılaşılabilecekleri riskleri daha iyi yönetmelerine ve uygulama deneyimi kazanmalarına yardımcı olacağı belirtilmiştir. Ayrıca proje bazlı öğrenme yaklaşımlarının problem çözme, analitik düşünme ve karar verme becerilerini geliştirdiğini ifade etmişlerdir. Vaka analizleri ve saha uygulamalarının öğrencileri gerçek iş yaşamına hazırladığı, özgüvenlerini artırdığı ve sektörel adaptasyon süreçlerini desteklediğini vurgulamışlardır. Özellikle tedarik zinciri süreçlerinde kullanılan uygulamalı simülasyon ve oyun temelli öğrenme araçlarının eğitim süreçlerine dahil edilmesini önermişlerdir. Bu kapsamda Beer Game gibi uygulamaların öğrencilerin tedarik zinciri süreçlerinde iletişim, koordinasyon ve bilgi paylaşımının önemini deneyimleyerek öğrenmelerine katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir.

Öğrencilerin mezun olmadan önce sektöre hazır hale gelmesi için nasıl bir uygulama modeli önerirsiniz?

Mezuniyet öncesinde öğrencilerin sektöre hazır hale gelebilmeleri için teorik bilgi ile uygulamayı bütünleştiren, deneyim odaklı bir eğitim modeline ihtiyaç olduğunu ifade etmişlerdir. Yalnızca sınıf içi teorik bilgi aktarımının yeterli olmadığını, öğrencilerin eğitim süreçleri boyunca gerçek iş ortamlarıyla erken dönemde etkileşim kurmalarının mesleki gelişim açısından önemli olduğunu vurgulamıştır. Öğrenciler, sektörel deneyim kazanımını artırmak amacıyla uzun dönemli staj ve iş başında eğitim modellerinin yaygınlaştırılması gerektiğini ifade etmişlerdir. Özellikle öğrencilerin belirli bir süre boyunca işletmelerde aktif görev aldığı

ve teorik bilgi ile saha deneyimini bir araya getiren Cooperative Education (Co-op) yaklaşımının etkili bir model olabileceği belirtmişlerdir. Bunun yanı sıra 7+1 eğitim modelinin öğrencilerin mezuniyet öncesinde iş deneyimi kazanmalarına ve sektöre daha hızlı uyum sağlamalarına katkı sunacağı değerlendirilmiştir. Ayrıca uygulamalı eğitim süreçlerinin yalnızca son sınıfla sınırlı kalmaması gerektiğini, birinci sınıftan itibaren erken dönem uygulama deneyimlerinin eğitim süreçlerine dahil edilmesini önermişlerdir. Gerçek sektör problemlerine dayalı proje temelli öğrenme uygulamalarının öğrencilerin problem çözme, analitik düşünme ve mesleki becerilerini geliştireceğini ifade etmişlerdir. Öğrenciler tarafından mentorluk sisteminin güçlendirilmesi de önemli bir öneri olarak öne çıkmıştır. Akademik ve sektörel rehberliği bir araya getiren bir mentorluk yapısının, öğrencilerin karşılaştıkları sorunlara daha hızlı çözüm bulmalarına ve mesleki gelişim süreçlerini daha etkin şekilde yönetmelerine katkı sağlayacağını belirtmişlerdir. Bunun yanında üniversite bünyesinde öğrenci odaklı uygulama alanlarının oluşturulması önerilmiş; kampüs içerisinde kurulabilecek “öğrenci lojistik ofisi” gibi uygulamaların öğrencilerin süreç yönetimi, organizasyon ve operasyon becerilerini geliştirebileceğini ifade etmişlerdir.

3. Masa: Dijitalleşme, Yabancı Dil ve Mesleki Yetkinlikler

Katılımcılar	Rapor Düzenleyen
Nurhayat TAPAR Mehmet Arda HATİPOĞLU Gülhan KÖMÜRCÜ	Kazım ÇETİNKAYA

Çalıştığınız bu oturumunda aşağıda yer alan alt başlıklarda sorulara sorularak, görüşler açıklanmış ve öneriler geliştirilmiştir.

1. Dijital dönüşüm (AI, büyük veri, ERP sistemleri vb.) müfredatta yeterince yer alıyor mu? Hangi alanlar güçlendirilmelidir?
2. Yabancı dil eğitimi mesleki ihtiyaçları karşılayacak düzeyde mi? İkinci yabancı dil gerekli midir?
3. Mezun bir öğrencinin sahip olması gereken en kritik teknik ve sosyal yetkinlikler sizce nelerdir?
4. Dijital araçların (simülasyon yazılımları, veri analiz programları vb.) eğitimde daha etkin kullanılması nasıl sağlanabilir?

Dijital dönüşüm (AI, büyük veri, ERP sistemleri vb.) müfredatta yeterince yer alıyor mu? Hangi alanlar güçlendirilmelidir?

Dijital dönüşüm kapsamında yapay zekâ, büyük veri, ERP sistemleri ve dijital teknolojilere yönelik içeriklerin mevcut müfredatta yeterli düzeyde yer almadığını ifade etmişlerdir. Dijitalleşmenin yalnızca teorik düzeyde ele alındığını ve öğrencilerin uygulama temelli yetkinlik geliştirme fırsatlarının sınırlı olduğunu vurgulamışlardır. Özellikle yapay zekâ okuryazarlığı, veri kullanımı ve dijital sistemlere uyum konularında öğrencilerin bilgi ve uygulama eksikliği yaşadığını belirtmişlerdir. Bu eksikliklerin temel nedenleri arasında teknik altyapının yetersizliği, uygulama laboratuvarlarının sınırlı olması ve alanında uzman eğitici desteğinin yetersiz kalmasını göstermişlerdir. Dijital dönüşümün iş dünyası üzerindeki etkisinin giderek arttığı ve geleceğin mesleklerinin teknoloji odaklı bir yapıya dönüştüğü dikkate

alındığında, üniversitelerde teknolojik altyapının güçlendirilmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Bu kapsamda bilgisayar laboratuvarlarının geliştirilmesi, ERP sistemleri, yapay zekâ uygulamaları ve büyük veri analizine yönelik uygulamalı eğitim ortamlarının oluşturulması önerilmiştir. Ayrıca, lojistik yazılımları, e-ticaret platformları ve gümrük simülasyonları gibi araçların yabancı dil eğitimiyle entegre edilmesinin mesleki yeterliliklerin gelişimine katkı sağlayacağını belirtmişlerdir.

Yabancı dil eğitimi mesleki ihtiyaçları karşılayacak düzeyde mi? İkinci yabancı dil gerekli midir?

Mevcut yabancı dil eğitiminin mesleki ihtiyaçları tam anlamıyla karşılamadığı vurgulanmıştır. Yabancı dil derslerinin ağırlıklı olarak teorik bir yapıda ilerlediğini ve öğrencilerin dili aktif kullanım becerilerini geliştirecek uygulama olanaklarının sınırlı kaldığını ifade etmişlerdir. Özellikle uluslararası ticaret ve lojistik alanının küresel yapısı dikkate alındığında, genel yabancı dil eğitiminden ziyade sektöre özgü terminoloji ve uygulamaları içeren mesleki yabancı dil eğitime ihtiyaç duyulduğu belirtilmiştir. Bu kapsamda lojistik terminolojisi, dış ticaret yazışmaları, uluslararası operasyon süreçleri ve sektörel dijital sistemlerin kullanımını kapsayan uygulamalı içeriklerin eğitim süreçlerine dahil edilmesi gerektiğini önermişlerdir. Ayrıca ikinci yabancı dilin günümüz küresel rekabet ortamında önemli bir avantaj sağladığını ve sektör açısından gerekli olduğunu ifade etmiştir. Katılımcılar, ikinci yabancı dil derslerinin mevcut yapısının yeterli olmadığını, sınırlı ders saatleri ve uygulama eksikliği nedeniyle beklenen kazanımların sağlanamadığını ifade etmişlerdir.

Mezun bir öğrencinin sahip olması gereken en kritik teknik ve sosyal yetkinlikler sizce nelerdir?

Mezun bir öğrencinin sahip olması gereken yetkinliklerin yalnızca teknik bilgiyle sınırlı kalmaması, aynı zamanda dijital, sosyal ve iletişim becerilerini kapsayan çok yönlü bir yapı içerisinde değerlendirilmesi gerektiği ortaya koymuşlardır. Hızla dijitalleşen iş dünyasında mezunların teorik bilgiye ek olarak teknolojik sistemleri etkin biçimde kullanabilme becerilerine sahip olmalarının önemli olduğunu vurgulamışlardır. Teknik yetkinlikler açısından öğrenciler; veri analizi becerisi, bilgisayar ve dijital sistemlerin etkin kullanımı, yapay zekâ okuryazarlığı ve teknolojiye uyum sağlama kapasitesini öncelikli alanlar arasında değerlendirmiştir. Dijital dönüşüm süreçlerinin sektör üzerindeki etkisi dikkate alındığında, öğrencilerin yalnızca bilgi sahibi olmalarının değil, aynı zamanda bu sistemleri uygulamalı şekilde deneyimlemelerinin gerekli olduğunu ifade etmişlerdir. Bu kapsamda uygulama laboratuvarlarının oluşturulması ve öğrencilerin dijital araçlarla daha fazla etkileşim kurabilecekleri öğrenme ortamlarının geliştirilmesini önermişlerdir.

Sosyal yetkinlikler açısından ise etkili iletişim kurabilme, ekip çalışmasına uyum sağlayabilme, hızlı adaptasyon gösterebilme ve profesyonel ilişki yönetimi becerileri ön plana çıkmıştır. Bu çerçevede Sosyal Transkpit'in oluşturulması gerektiğini vurgulamışlardır. Özellikle uluslararası ticaret ve lojistik sektöründe müşteri ilişkileri, pazarlama süreçleri ve çok kültürlü çalışma ortamları dikkate alındığında iletişim becerilerinin kritik öneme sahip olduğunu belirtmişlerdir. Bu doğrultuda beden dili, diksiyon, profesyonel iletişim ve sunum becerilerine yönelik eğitimlerin artırılması gerektiğini ifade etmişlerdir.

Dijital araçların (simülasyon yazılımları, veri analiz programları vb.) eğitimde daha etkin kullanılması nasıl sağlanabilir?

Dijital araçların eğitim süreçlerinde daha etkin kullanılabilmesi için müfredatın güncel sektör ihtiyaçları doğrultusunda yeniden yapılandırılması gerektiğini vurgulamışlardır. Simülasyon yazılımları, veri analiz programları, ERP sistemleri ve yapay zekâ destekli uygulamaların yalnızca teorik içerikler olarak ele alınmaması, ders süreçlerinin doğrudan uygulamalı bileşenleri haline getirilmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Dijital araçların etkin kullanımı sayesinde öğrencilerin sektörel süreçleri daha iyi anlayabileceği ve mezuniyet sonrasında iş yaşamına uyum süreçlerinin hızlanacağını belirtmişlerdir. Dijital eğitim süreçlerinin geliştirilmesi açısından teknik altyapının güçlendirilmesini önemli bir ihtiyaç olarak değerlendirmiştir. Bu kapsamda bilgisayar laboratuvarlarının geliştirilmesi, lisanslı yazılımların temin edilmesi ve teknolojik ekipman eksikliklerinin giderilmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Ayrıca dijital araçların etkin kullanımının yalnızca teknik altyapı ile sınırlı olmadığını, eğitim yöntemlerinin de dönüşmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Özellikle vaka analizleri, proje tabanlı öğrenme yaklaşımları ve gerçek hayata yakın senaryo uygulamalarının yaygınlaştırılmasının öğrencilerin problem çözme ve uygulama becerilerini artıracaklarını vurgulamışlardır.

4. Masa: Öğretim Yöntemleri, Ölçme-Değerlendirme ve Ders İşleyişi

Katılımcılar	Rapor Düzenleyen
Nisanur ALTAŞ Beyza KARAASLAN Gülsüm BOZOĞLAN	Alper MARAKLI

Çalıştığınız bu oturumunda aşağıda yer alan alt başlıklarda sorulara sorularak, görüşler açıklanmış ve öneriler geliştirilmiştir.

1. Mevcut öğretim yöntemleri (anlatım, sunum vb.) öğrenme sürecini ne kadar desteklemektedir? Alternatif yöntemler neler olabilir?
2. Ölçme-değerlendirme sistemleri (sınav, ödev, proje vb.) öğrencilerin gerçek yetkinliklerini ölçebiliyor mu?
3. Derslerin daha etkileşimli ve öğrenci merkezli hale getirilmesi için neler yapılabilir?
4. Proje, vaka analizi ve grup çalışmaları gibi yöntemlerin derslerdeki rolü nasıl artırılabilir?

Mevcut öğretim yöntemleri (anlatım, sunum vb.) öğrenme sürecini ne kadar desteklemektedir? Alternatif yöntemler neler olabilir?

Mevcut öğretim yöntemlerinin, teorik bilgi aktarımı ve temel mesleki becerilerin kazandırılması açısından belirli ölçüde yeterli olduğu değerlendirilmiştir. Derslerde kullanılan anlatım, sunum, proje ve ödev uygulamalarının öğrenme sürecine katkı sağladığını ve mesleki altyapının oluşturulmasında önemli bir rol üstlendiğini ifade etmişlerdir. Bu yöntemlerin öğrencilerin bilgi edinme süreçlerini desteklediği ve öğrenme çıktılarının oluşmasına katkı sunduğunu belirtmişlerdir. Bununla birlikte mevcut öğretim yöntemlerinin daha etkili hale getirilebilmesi için süreçlerin deneyimli akademisyenler tarafından daha yakından takip

edilmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Özellikle öğrencilere düzenli ve yapılandırılmış geri bildirim verilmesinin öğrenme sürecini güçlendireceği, öğrencilerin eksik yönlerini fark etmelerine ve gelişim alanlarını belirlemelerine katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir. Ayrıca, öğretim süreçlerinin yalnızca bilgi aktarımına dayalı bir yapıdan çıkarılarak öğrenci katılımını artıran, etkileşimli ve geri bildirim odaklı yöntemlerle desteklenmesinin öğrenme verimliliğini artırabileceğini ifade etmişlerdir.

Ölçme-değerlendirme sistemleri (sınav, ödev, proje vb.) öğrencilerin gerçek yetkinliklerini ölçebiliyor mu?

Ölçme-değerlendirme sistemlerinin öğrencilerin bilgi düzeylerini belirlemede önemli bir işlev üstlendiğini ifade etmişlerdir. Sınav, ödev ve proje uygulamalarının teorik bilgi kazanımını ölçmede katkı sağladığını belirtmişlerdir. Bununla birlikte katılımcılar, mevcut değerlendirme yöntemlerinin öğrencilerin sahip olduğu tüm mesleki yetkinlikleri kapsamlı biçimde ölçmede sınırlı kaldığını vurgulamışlardır. Özellikle uygulama becerisi, problem çözme yetkinliği, analitik düşünme, ekip çalışmasına uyum ve süreç yönetimi gibi alanların yalnızca geleneksel sınav yöntemleriyle yeterince değerlendirilemediğini açıklamışlardır. Bu nedenle öğrenciler, gerçek yaşam problemlerine dayalı proje çalışmaları, uygulama temelli görevler ve süreç odaklı değerlendirme yöntemlerinin daha yaygın kullanılmasını önermişlerdir. Ölçme-değerlendirme süreçlerinin yalnızca sonuç odaklı değil, öğrencilerin öğrenme sürecindeki gelişimini de dikkate alan bir yapıya dönüştürülmesinin daha sağlıklı bir değerlendirme yaklaşımı sağlayacağını ifade etmişlerdir.

Derslerin daha etkileşimli ve öğrenci merkezli hale getirilmesi için neler yapılabilir?

Derslerin daha etkili ve verimli hale getirilebilmesi için öğrenci merkezli öğrenme yaklaşımlarının güçlendirilmesi gerektiği vurgulamışlardır. Öğrencilerin öğrenme sürecine daha aktif biçimde katılım sağlamasının derslere olan ilgiyi, motivasyonu ve öğrenme düzeyini artıracaklarını ifade etmişlerdir. Öğrencinin yalnızca bilgi alan bir konumda değil, öğrenme sürecine doğrudan katkı sunan aktif bir paydaş olarak yer almasının eğitim kalitesine olumlu katkı sağlayacağını belirtmişlerdir. Derslerin daha etkileşimli hale getirilmesi amacıyla sınıf içi tartışmaların artırılması, öğrenci katılımını destekleyen uygulamaların yaygınlaştırılması ve uygulamalı öğrenme yöntemlerinin daha fazla kullanılması gerektiğini vurgulamışlardır. Bu tür yöntemlerin öğrencilerin eleştirel düşünme, fikir geliştirme ve iletişim becerilerini destekleyeceğini ifade etmişlerdir. Ayrıca, teknolojik araç ve materyallerin eğitim süreçlerine daha etkin biçimde entegre edilmesinin öğrenme deneyimini zenginleştireceğini belirtmişlerdir. Dijital içerikler, etkileşimli uygulamalar ve teknoloji destekli öğretim araçlarının kullanımının öğrencilerin derse katılım düzeyini artırabileceğini ve öğrenme süreçlerini daha dinamik hale getirebileceğini ifade etmişlerdir.

Proje, vaka analizi ve grup çalışmaları gibi yöntemlerin derslerdeki rolü nasıl artırılabilir?

Proje, vaka analizi ve grup çalışmaları gibi uygulama temelli öğrenme yöntemlerinin eğitim süreçlerinde önemli bir role sahip olduğunu belirtmişlerdir. Bu yöntemlerin öğrencilerin teorik bilgilerini uygulamaya aktarmalarına katkı sağladığını ve mesleki bilgi ile saha deneyimi arasındaki bağı güçlendirdiğini ifade etmişlerdir. Bu uygulamaların öğrencilerin bilgiyi yalnızca öğrenmelerine değil, aynı zamanda kullanmalarına ve deneyimlemelerine de imkân sağladığını belirtmişlerdir. Katılımcılar, proje ve vaka analizlerinin gerçek yaşam

problemleriyle ilişkilendirilmesinin öğrenme süreçlerini daha etkili hale getireceğini vurgulamışlardır. Özellikle grup çalışmaları ve uygulamalı öğrenme yöntemlerinin; problem çözme, ekip çalışması, iletişim ve analitik düşünme becerilerinin gelişimine katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir. Bu yöntemlerin öğrencilerin mesleki süreçlere daha hazırlıklı hale gelmelerini desteklediği değerlendirilmiştir.

5. Masa: Uluslararası Ticaret ve Lojistik Eğitiminde Akreditasyon, Uluslararasılaşma ve Öğrenci Hareketliliği

Katılımcılar	Rapor Düzenleyen
Tarık BÖREKÇİ Mikail KAPLAN Adem KARPUZ	Özgül Elif Şahin

Çalıştığınız bu oturumunda aşağıda yer alan alt başlıklarda sorulara sorularak, görüşler açıklanmış ve öneriler geliştirilmiştir.

1. Bölümünüzün uluslararası akreditasyon süreçleri hakkında bilginiz var mı? Bu süreçler sizce neden önemlidir?
2. Erasmus ve diğer değişim programları öğrenciler için yeterince erişilebilir mi? Katılım nasıl artırılabilir?
3. Uluslararası bir kariyer hedefleyen öğrenciler için müfredatta hangi destekler sağlanmalıdır?
4. Bölümün küresel ölçekte rekabet edebilirliğini artırmak için hangi stratejiler geliştirilmelidir?

Bölümünüzün uluslararası akreditasyon süreçleri hakkında bilginiz var mı? Bu süreçler sizce neden önemlidir?

Uluslararası akreditasyon süreçlerinin eğitim kalitesinin artırılması ve kurumsal gelişimin desteklenmesi açısından önemli olduğunu belirtmişlerdir. Akreditasyonun bölümün ulusal ve uluslararası düzeyde tanınırlığını artıran, eğitim süreçlerinin belirli kalite standartlarına uygunluğunu güvence altına alan önemli bir mekanizma olduğunu ifade etmişlerdir. Akreditasyon süreçlerinin yalnızca kurumsal bir değerlendirme süreci olmadığını, aynı zamanda mezunların kariyer gelişimine doğrudan katkı sağlayan bir unsur olduğunu belirtmişlerdir. Akreditasyonun mezunların iş bulma olanaklarını artırabileceği, diploma değerine katkı sağlayabileceği ve işverenler açısından güven unsuru oluşturabileceği vurgulamışlardır. Bu bağlamda öğrenciler tarafından “akreditasyonun diplomanın güvenilirliği” anlamına geldiği görüşü öne çıkmıştır. Ayrıca, akreditasyonun üniversitenin uluslararası iş birlikleri, öğrenci hareketliliği ve akademik iş birliği süreçlerini geliştirme potansiyeline sahip olduğunu belirtmişlerdir. Bölümün yakın dönemde akreditasyon sürecini başarıyla tamamlamasını önemli bir gelişme olarak değerlendirmiş ve bunun bölümün görünürlüğü ile kurumsal prestijine katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir.

Erasmus ve diğer değişim programları öğrenciler için yeterince erişilebilir mi? Katılım nasıl artırılabilir?

Erasmus ve benzeri öğrenci değişim programlarının önemli fırsatlar sunmasına rağmen mevcut yapısıyla tüm öğrenciler açısından yeterince erişilebilir olmadığını vurgulamışlardır. Değişim programlarının öğrencilerin akademik, kültürel ve mesleki gelişimine katkı sağladığını ifade etmekle birlikte, çeşitli yapısal ve bireysel engeller nedeniyle katılım düzeyinin istenilen seviyede olmadığını belirtmişlerdir. Değişim programlarına katılımın önündeki temel engeller arasında kontenjan yetersizliği, yabancı dil yeterlilik düzeyindeki eksiklikler, maddi desteklerin sınırlı kalması ve programlara ilişkin bilgi eksikliğini göstermişlerdir. Özellikle dil yeterliliğinin birçok öğrenci açısından belirleyici bir unsur olduğu ve bu durumun programa katılım konusunda önemli bir sınırlılık oluşturduğunu ifade etmişlerdir. Öğrenci hareketliliğinin artırılabilmesi için üniversite bünyesinde Erasmus ve değişim programlarına yönelik bilgilendirme faaliyetlerinin yaygınlaştırılması gerektiğini belirtmişlerdir. Ayrıca daha fazla üniversite ile uluslararası iş birliği anlaşmaları yapılması ve değişim programlarına ayrılan kontenjanların artırılmasını önermişlerdir. Yabancı dil yeterliliğinin geliştirilmesine yönelik uygulamaların da öğrenci hareketliliğini artırabileceğini ifade etmişlerdir. Bu kapsamda bölüm bünyesinde yıl boyunca ücretsiz konuşma kulüplerinin oluşturulması, yabancı dil eğitimlerinin güçlendirilmesi ve öğrencilerin pratik yapabilecekleri ortamların artırılmasını önermişlerdir. Bunun yanında ek burs ve hibe desteklerinin sağlanmasının da değişim programlarına erişimi kolaylaştırabileceğini vurgulamışlardır.

Uluslararası bir kariyer hedefleyen öğrenciler için müfredatta hangi destekler sağlanmalıdır?

Uluslararası kariyer hedefleyen bireylerin yetiştirilebilmesi için müfredatın küresel sektör beklentilerine uygun şekilde güçlendirilmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Uluslararası ticaret ve lojistik alanında yalnızca teorik bilgi aktarımının yeterli olmadığını; öğrencilerin uygulama becerileri, dijital yetkinlikleri ve küresel iş süreçlerine ilişkin deneyim kazanmalarının önemli olduğunu ifade etmişlerdir. Müfredatta zorunlu staj uygulamalarının, uygulama ağırlıklı derslerin ve gerçek sektör problemlerine dayalı vaka analizlerinin artırılması gerektiğini belirtmişlerdir. Özellikle ihracat–ithalat süreçlerini temel alan simülasyon uygulamalarının öğrencilerin uluslararası operasyon süreçlerini daha iyi anlamalarına katkı sağlayacağını vurgulamışlardır. Ayrıca, yabancı dil yeterliliğinin uluslararası kariyer açısından temel bir gereklilik olduğunu ifade etmiş; ileri düzey İngilizce eğitiminin yanı sıra ikinci yabancı dil becerilerinin geliştirilmesine yönelik desteklerin artırılması gerektiğini belirtmişlerdir. Katılımcılar, ERP ve SAP gibi sektörel yazılımların müfredat içerisinde daha etkin kullanılması gerektiğini ifade etmiştir. Dijital sistemlerin kullanımına yönelik uygulama eğitimlerinin artırılması, öğrencilerin teknoloji destekli iş süreçlerine uyum sağlamalarını kolaylaştıracak bir unsur olarak değerlendirmişlerdir. Bunun yanında FIATA gibi uluslararası sertifika programlarının eğitim süreçleriyle ilişkilendirilmesinin, öğrencilerin uluslararası düzeyde rekabet gücünü artıracak ve kariyer gelişimlerine katkı sağlayacağını belirtmişlerdir.

Bölümün küresel ölçekte rekabet edebilirliğini artırmak için hangi stratejiler geliştirilmelidir?

Bölümün küresel ölçekte rekabet edebilirliğinin artırılması için eğitim süreçlerinin uluslararasılaşma, dijitalleşme ve sektör entegrasyonu temelinde yeniden güçlendirilmesi gerektiğini vurgulamışlardır. Ayrıca, günümüzde uluslararası ticaret ve lojistik eğitiminin

yalnızca teorik bilgi aktarımına dayanmaması; yabancı dil, teknoloji kullanımı ve küresel deneyim unsurlarını bir arada sunan bütüncül bir yapıya dönüşmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Uluslararasılaşma sürecinin güçlendirilmesi amacıyla yurt dışındaki üniversitelerle daha fazla iş birliği yapılmasını önermişlerdir. Bu kapsamda çift diploma (double degree) programlarının yaygınlaştırılması, ortak akademik projeler yürütülmesi ve uluslararası etkinliklerin artırılması gerektiğini belirtmişlerdir. Ayrıca yurt dışındaki üniversiteler ile ortak çevrim içi dersler ve proje faaliyetlerinin gerçekleştirilmesinin öğrencilerin farklı kültürlerle ve akademik yaklaşımlarla etkileşim kurmasına katkı sağlayacağını ifade etmişlerdir.

Dijital dönüşüm süreçlerinin bölümün küresel rekabet gücü açısından önemli bir unsur olduğunu vurgulamışlardır. E-lojistik, veri analitiği, yapay zekâ ve dijital sistemler gibi alanların müfredatta daha etkin biçimde yer alması gerektiği ifade etmişler; bu alanlara yönelik derslerin artırılmasının mezunların uluslararası iş piyasasındaki rekabet gücünü artırdığını vurgulamışlardır. Bunun yanında sektör iş birliklerinin geliştirilmesi ve lojistik firmalarıyla daha güçlü ilişkiler kurulması gerektiğini ifade etmişlerdir.

ÇALIŞTAY SONUÇ BİLDİRGESİ

“Sürdürülebilirlik Ekseninde Uluslararası Ticaret ve Lojistik Bölümü Müfredatı” Öğrenci Çalıştayı kapsamında gerçekleştirilen grup çalışmalarında; müfredat yapısı, dijitalleşme, uygulamalı eğitim, yabancı dil, sürdürülebilirlik, sektör entegrasyonu ve uluslararasılaşma başlıkları değerlendirilmiştir.

Katılımcılar, mevcut müfredatın temel lojistik ve dış ticaret altyapısını sağladığını; ancak dijital dönüşüm, veri analitiği, yapay zekâ, ERP/SAP sistemleri ve e-ticaret lojistiği gibi alanlarda güçlendirilmesi gerektiğini ifade etmişlerdir. Ayrıca yeşil lojistik, karbon yönetimi, döngüsel ekonomi ve sürdürülebilir tedarik zinciri uygulamalarının müfredatta daha etkin yer alması gerektiği vurgulanmıştır.

Çalıştayda, teorik eğitimin uygulamalı süreçlerle desteklenmesinin önemine dikkat çekilmiş; uzun dönem staj, iş başında eğitim, simülasyon uygulamaları, vaka analizleri ve proje tabanlı öğrenme modellerinin yaygınlaştırılması önerilmiştir.

Üniversite–sektör iş birliklerinin güçlendirilmesi, öğrencilerin mezun olmadan önce gerçek iş süreçleriyle daha fazla etkileşim kurması gerektiği ifade edilmiştir. Bunun yanında yabancı dil eğitimlerinin mesleki terminolojiye uygun şekilde geliştirilmesi, ikinci yabancı dil imkanlarının artırılması ve Erasmus gibi uluslararası hareketlilik programlarının daha erişilebilir hale getirilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Sonuç olarak katılımcılar; sürdürülebilirlik, dijitalleşme, uygulamalı eğitim, yabancı dil ve uluslararasılaşma odaklı bir müfredat yapısının, uluslararası ticaret ve lojistik eğitiminin geleceği açısından önemli olduğu konusunda ortak görüş bildirmişlerdir. Ayrıca sektörle güçlü iş birlikleri kuran, teknolojiye uyum sağlayan ve küresel ölçekte rekabet edebilen mezunların yetiştirilmesinin temel hedef olması gerektiği vurgulanmıştır.

ÇALIŞTAY DUYURU ve PAYLAŞIMLARI

<https://www.instagram.com/infoksuiibf/?hl=tr>

<https://www.instagram.com/ksu.edu.tr/?hl=tr>

<https://www.instagram.com/utlbksu/?hl=tr>

<https://www.instagram.com/utlksu/?hl=tr>

ÇALIŞTAY RESİMLER

